

BİR TEN VE ATEŞ ROMANI

ALEVDEKİ

IŞIK

JENNIFER L.
ARMENTROUT

DE
X

DEK'TE YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Melez Sözleşmeleri 1 - Melez
Melez Sözleşmeleri 2 - Safkan
Melez Sözleşmeleri 3 - Tanrı
Melez Sözleşmeleri 4 - Apollyon
Melez Sözleşmeleri 5 - Avcı
Lux 1 - Obsidiyen
Lux 1,5 - Unutuluş
Lux 2 - Oniks
Lux 3 - Opal
Lux 4 - Köken
Lux 5 - Direniş
Hep Seni Bekledim
Kış Güneşi
Saplantı
Karanlık Elementler 1 - Kimi Öptüğüne Dikkat Et
Karanlık Elementler 2 - Kime Dokunduğuna Dikkat Et
Karanlık Elementler 3 - Kimi Seçtiğine Dikkat Et
Lanetli 1 - Lanetli
Lanetli 2 - Paramparça
Lanetli 3 - Cesur

Gamble Kardeşler 1 - Sağdıç
Gamble Kardeşler 2 - Oyuncu
Gamble Kardeşler 3 - Bodyguard
Hep Seni İstedim
Titan 1 - Geri Dönüş
Titan 2 - Güç
Titan 3 - Mücadele
Titan 4 - Kehanet
Sonsuzluğun Sonuna Dek
Ölene Dek Beraberiz
Ya Yarın Yoksa
Köken 1 - En Karanlık Yıldız
Köken 3 - En Parlak Gece
Köken 2 - En Aydınlik Gölge
Kan ve Kül 1 - Kan ve Külden
Kan ve Kül 2 - Ten ve Ateş Krallığı
Kan ve Kül 3 - Yaldızlı Kemikler Tacı
Kan ve Kül 4 - İki kraliçenin Savaşı
Ten ve Ateş 1 - Kivılcımdaki Gölge

TEN VE ATEŞ 2: ALEVDEKİ IŞIK

Orijinal adı: Flesh and Fire 2: A Light in the Flame

© 2022, Jennifer L. Armentrout

Yazan: Jennifer L. Armentrout

Çeviren: Seyhan Dönmez

Yayına hazırlayan: Senem Kale

Türkçe yayın hakları: © 2024 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Bu kitap Taryn Fagerness AGENCY ve Onk Ajans Fikir ve Sanat Eserleri AŞ'nin ortak çalışmasıyla yayınlanmıştır.

1. baskı / Haziran 2024 / ISBN 978-625-6932-69-2

Sertifika no: 44919

Kapak uygulama: Gökçen Yanlı

Sayfa uygulama: Yasemin Çatal

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

ALEVDEKİ IŞIK

JENNIFER L.
ARMENTROUT

Çeviren: Seyhan Dönmez



Yazardan Teşekkürler

Her kitabın arkasında onu mümkün kılan bir ekip vardır. Blue Box Press'ten Liz Berry, Jillian Stein, MJ Rose, Chelle Olson, Kim Guidriz, Jessica Saunders'a ve muhteşem editör ve redaktör ekibine teşekkür ederim. Socaıl Butterfly'daki benzersiz ekibe de teşekkür etmek istiyorum. Michael Perlman'a ve S&S'teki tüm ekibe ciltli kapak dağıtım desteği için teşekkürlerimi iletiyorum. Tasarım konusundaki inanılmaz yeteneği için Hang Le'ye, temsilcilerim Kevan Lyon ve Taryn Fagerness'a, asistanım Malissa Coy'a, mağaza müdürü Jen Fisher'a ve ApollyCon ve daha nicelerinin arkasındaki beyin olan Steph Brown'a teşekkür ederim. Ayrıca JLAnders moderatörlerine, Vonetta Young'a ve Mona Awad'a da teşekkürü borç bilirim. Bir yazarın isteyebileceği en mükemmel, en destekleyici ekip olduğunuz için, bu kitapların dünyanın dört bir yanında okunmasını sağladığınız için, yarattığınız ürünler için, olay örgüsündeki sorunların çözümüne yardım ettiğiniz için ve daha niceisi için teşekkür ederim.

Sıkışıp kaldığım bir olay örgüsünden çıkmama yardım ederek ya da sadece yanımda olup beni güldürerek, ilham vererek, bazen de başımı belaya sokarak ya da beladan kurtararak bana destek veren KA Tucker, Kristen Ashley, JR Ward, Sarah J. Maas ve Brigid Kemmerer'a da (bir gün soyadını bakmadan yazabileceğim) teşekkürlerimi iletmek istiyorum. Ayrıca bağlamdan kopuk rastgele bir bölümü okumaya her zaman hazır olan Kayleigh Gore'a, hikâye zamanları için Steve Berry'ye, Andrea Joan'a, Stacey Mogan'a, Margo Lipschultz'a ve nicelerine teşekkür ederim.

Sana, sevgili okuyucu. Sen olmadan bu kitap da olmazdı.
Teşekkür ederim.

UÇURUM

VADİ

MUSEUM

ASPHODEL SÜTUNLARI

KIZIL NEHİR

ÖLEN ORMAN

KIZIL ORMAN

LETHE ŞEHİRİ

VATHI

GÖLGELER DİYARI

KARA KÖRFEZ

HAİDES EVİ



THYIA OVASI



SIRTA



KITHREIA



LOTHO



CALLASTA ADALARI



TRITON ADALARI



AIOS AĞAÇLARI



DALOS



COR SARAYI

Telaffuz Kılavuzu

Karakterler

- Aios: Eyos
Andreia: Andreya
Attes: Ettez
Aurelia: Orelya
Baines: Beynz
Bele: Bel
Dorcan: Dorken
Dyses: Daysiz
Ector: Ektor
Ehthawn: İtavn
Embris: İmbris
Erlina: Örlina
Ernald: Örnild
Eythos: İtos
Ezmeria: İzmerya
Gemma: Cemma
Halayna: Haleyna
Hanan: Heynın
Holland: Halınd
Jadis: Ceydis
Kayleigh: Keyli
Keella: Kiyla
Kolis: Kolis
Kyn: Kin

Lailah: Leyla
Lathan: Leytin
Loimus: Loymus
Madis: Medis
Maia: Maya
Marisol: Merisol
Mycella: Maysella
Nektas: Niktis
Nyktos: Niktos
Odetta: Odeta
Orphine: Orfin
Peinea: Peyniya
Penellaphe: Penelafe
Phanos: Fenos
Polemus: Polimus
Rhahar: Rahar
Rhain: Reyn
Saegar: Seygır
Saion: Sayon
Sera: Sira
Seraphena: Sirafina
Sotoira: Sotorya
Taric: Terik
Tavius: Teyvis
Thad: Ted
Theon: Tiyon
Veses: Vesis

Yer Adları

Cauldra: Koldra
Dalos: Deylos
Iliseeum: Alisiyum
Kithreia: Kitriya
Lasania: Lasanya

ALEVDEKİ IŞIK

Lotho: Loto
Massene: Mesina
Asphodel: Esfodıl
Sirta: Sirta
Triton: Tiraytın
Vathi: Vetı

Terimler

Arae: Eyri
benada: benada
dakkai: dayki
graeca: greysi
imprimen: imprimın
kardia: kardiya
kiyou: kiyu
meeyah Liessa: miya Lisa
sekya: sekya
sparanea: siperaneya

1. Bölüm



“Sen karaların ve denizlerin, göklerin ve diyarların vârisisin. Bir kraliçesin. Sen Hayat İkelisi” dedi Nyktos... Küle Çeviren, Seçilmiş Olan, Ruhların Gardiyanı, Olağan Kişiler ve Sonlar Tanrısı. Tenime hararetle sözler fısıldamış, aynı zamanda soğuk, acımasız gerçekleri de söylemiş olan o dudakları şimdi aralanmıştı. Parlak etherle-tanrıların özüyle- çalkalanan gümüş rengi iri gözleri gözlerime dikilmişti. Çıkık elmacık kemiklerinin, düzgün burnunun ve sert çenesinin soğuk hatları hayret ve şaşkınlıkla yumuşamıştı.

Diz çöküp sol elini taht odasının zeminine, sağ elini de göğsüne götürdü, kızıl-kahverengi saçları bronz rengi yanaklarına döküldü.

Nyktos önümde eğiliyordu.

İrkilerek geri çekildim. “Ne yapıyorsun?”

“Hayat İkelisi tüm diyarların en güçlü varlığıdır, diğer tüm il-kellerin ve tanrıların üstündedir” dedi Sör Holland. Ne var ki Sör Holland artık bir zamanlar Lasania Kraliyet Muhafızları’nın bir şovalyesi olarak tanıdığım adam değildi, sıradan bir ölümlü de değildi. Arae’lerden biriydi, gerçek bir Kader Perisi’ydi, ne tanrı ne de ölümlüydü. Herkesin geçmişini, bugününü ve geleceğini görebilen Arae’ler hiçbir saraya bağlı değillerdi.

Kader Perileri de ilkeller kadar korkunçtu ve ben Sör Holland'ı kaç kez tekmelediğimi bilmiyordum bile.

"Sana hak ettiğin saygıyı gösteriyor Sera" diye ekledi Holland, bense Nyktos'a bakakalmıştım.

"Ama ben Hayat İlkeli değilim" dedim apaçık bir gerçeği dile getirerek.

"İçinde gerçek hayat kıvılcımlarını taşıyorsun" dedi Nyktos, boğuk, yumuşak sesini duyunca tüylerim diken diken oldu. "Nereden bakarsan bak sen Hayat İlkeli'sin."

"Doğru söylüyor." Tanrıça Penellaphe yanımıza geldi. Açık kahverengi teni yıldızlarla dolu gökyüzünün yumuşak ışığında parlıyordu. "Bunu inkâr etmek gibi bir lüksün yok."

"Ama ben sadece bir ölümlüyüm..." Sanki ciğerlerim minik deliklerle kaplanmıştı, ayrıca Nyktos *hâlâ* yerden kalkmamıştı. "Lütfen ayağa kalkar mısın, otursan da olur. Yeter ki önümde eğilme. Gerçekten çok tuhafıma gidiyor."

Nyktos başını yana eğince saç tutamları yanağına döküldü. "Sen gerçek Hayat İlkeli'sin, tıpkı babam gibi. Holland'ın da dediği gibi sana olan saygımı gösteriyorum."

"Ama ben bu saygıyı hak edecek..." Sözümü yarıda kestim, kalbim deli gibi atıyor, göğsüm sıkıştıyordu. Nyktos'un gözlerindeki ether çalkalanmayı kesmişti. "Yapmasan olmaz mı? Lütfen."

İlkel hemen ayağa kalktı, gözlerindeki ether filizleri şimdi o kadar parlaktı ki insanın gözünü kamaştırıyordu. Karşıma dikildi, bakışlarıyla sanki varlığımın katmanlarını soyuyor, ne hissettiğimi görüyor... *seziyordu*.

Kaskatı kesildim, ateş basmış, tenim karıncalanmaya başlamıştı. "Duygularımı okumasan iyi edersin."

Nyktos kara kaşlarından birini kaldırdı. "Böyle suçlayıcı tarzda konuşmana hiç gerek yok."

"Senin yaptığın da pek masumane sayılmazdı" dedim sertçe. Penellaphe gözlerini kocaman açtı.

"Hayır." Nyktos sesini alçalttığı halde her nasılsa sesi *hâlâ* içimde gürlüyordu. "Sayılmazdı."

“Öyleyse yapma” dedim sertçe. “Bu resmen kabalık.”

Nyktos dudaklarını araladı, herhalde kabalıktan bahsedecek en son kişi olduğumu söyleyecekti.

“Sen hiçbir zaman sıradan bir ölümlü olmadın Seraphena.” Holland geçmişte ne zaman laf yetiştirme telaşına kapılısam yaptığı gibi sakince araya girdi. “Sen herkesin geleceği için bir umutsun.”

Holland bunun başka bir versiyonunu eğitim sırasında da söylemişti ama şimdi bu söz yepyeni bir anlam taşıyordu. “Ama ben Ayrılış’ı tamamlamadım, sen de dedin ki...” Sözümü tamamlamadan gözlerimi kapadım.

Ne dediğini buradaki herkes biliyordu.

Nefes al. Yükselmeye başladığımda ölümlü bedenim ve zihnim kıvılcımların gücünü kaldıramayacaktı. Hayatta kalma umudum yok sayılırdı. *Tut.* Çünkü bunun için hayat kıvılcımlarından birinin ait olduğu İkel’in kanı gerekiyordu, bir de *sevgiyle* beslenen gücü.

Hayatım boyunca öldürmeyi planladığım İkel’in sevgisi gerekiyordu. Krallığı kurtarmanın tek yolunun bu olduğuna inanmış olmamın bir önemi yoktu.

Bu ironi karşısında içimden gülmek geldi, ne var ki ölecektim. Muhtemelen beş aya varmadan, yirmi bir yaşıma girmeden ölecek ve son gerçek hayat kıvılcımlarını da yanımda götürecektim. İlk ve en sert darbeyi ölümlüler diyarı alacaktı. Çürüme, sonunda Gölge-ler Diyarı’ndan tüm Iliseeum’a yayılacaktı.

Holland’ın yıllar önce, her şeyin bana çok ağır, çok fazla geldiği ve bu yükün altında boğulduğumu hissettiğim zamanlarda öğrettiği gibi nefesimi yavaş yavaş bıraktım. Sona yaklaştığımı zaten biliyordum. Öleceğimi başından beri biliyordum. Kaderimde yazılanları gerçekleştirmeyi başarsam da başaramasam da bu süreçte öleceğimi biliyordum.

Ama bunu bilmek şimdi bende farklı duygular uyandırıyor.

Sonunda bir araçtan, kullanıldıktan sonra atılacak bir silahtan başka bir şey olmayı tatmıştım. *Hakikati* tatmıştım. Sonunda kendimi kana bulanmış bir hayalet gibi değil, tam bir insan gibi hissetmiştim. Bir yalancı gibi, vicdan azabı duymadan cinayet işleyebilecek bir canavar gibi değil.

Ama tüm bunların altında ben vardım ve Nyktos da artık bunu biliyordu. Artık bu gerçeği –herhangi bir gerçeği– saklamak mümkün değildi.

Ciğerlerim yanmaya, gözümün önünde minik ışıklar çakmaya başladı. Nefes egzersizleri işe yaramıyordu. Ellerim titriyordu, göğsümde bir panik baş göstermişti. Nefes alamadığımı...

Parmak uçları yanağıma dokundu. *Sıcak* parmak uçları. Gözlerimi açtım, karşımdaki yüze bakakaldım, bu yüz hatları öyle mükemmel bir uyum içindeydi ki Nyktos’u ilk gördüğümde sadece bir tanrı olmadığını anlamam gerekirdi. Parmakları beni irkiltti, kanımı içmeden önceki gibi şoke edici bir soğuk yerine sıcaklık hissettiğim için değil, birinin bana *dokunmasına* hâlâ alışamadığım içindi. Kendimi bildim bileli kimse bana pek dokunmadığından bir gün alışacağımdan da emin değildim.

Ama o bana dokunmuştu. Her şeyden sonra, Nyktos *bana* dokunmuştu.

“İyi misin?” diye sordu alçak sesle.

Birden dilim tutuldu, bunun sıkışan göğsümle ilgisi yoktu, tamamen Nyktos’un endişesi yüzündendi. Benim için endişelenmesini istemiyordum. Şimdi değil. Bu pek çok açıdan yanlış geliyordu.

Nyktos yaklaştı, başını eğdi, şimdi dudakları dudaklarımdan sadece birkaç santim ötedeydi. Elini enseme koyunca içimden bir ürperti geçti. Başparmağını hızla atan nabzımın üstüne bastırdı. Holland ve Penellaphe ile buluşmadan önce çalışma odasında yaptığı gibi başımı yana eğdi, öpüşmek üzereymişiz gibi. Ama bu bir daha asla olmayacaktı. Bunu bana kendisi söylemişti.

“Nefes al” diye fısıldadı.

Hava Nyktos’tan emir almış gibi birden ciğerlerime doldu, aldığım nefesten onun kokusu geliyordu, turuncğil ve ferah hava kokusu. Işık çakmaları yok oldu, ciğerlerim havayla genişledi. Ellerim hâlâ titriyor, başparmağı nabzımın üzerinde gezinirken kalbim bu kez tamamen farklı bir sebepten hızlanıyordu. O kadar yakınımdaydım ki hatıraların akın etmesini engellemek mümkün değildi, sanki ağzımı yine boğazımda, ellerini çıplak tenimde hissediyordum.

dum. Kanımı emerken tattığım o acıyla karışık zevki. İçimde gidip gelirken yarattığı o unutulmaz ve şimdi bile bedenimi ısıtan zevki.

Ben Nyktos'un *ilkiydim*.

Bundan sonra ne olursa olsun o da benim *sonuncum* olacaktı.

İçimi bir hüzmün kapladı, ısınan kanımı soğutup farklı, daha yoğun bir basınçla göğsüme yerleşti. En azından artık nefes alamıyordum gibi hissetmiyordum.

"Sera bazen düzgün nefes almakta sorun yaşıyor" dedi Holland sessizce, bunu söylemesine gerek varmış gibi.

"Fark ettim." Nyktos'un başparmağı hafif okşayışlarına devam ederken içten içe irkildim. Herhalde sanmıştı ki... ne sandığını ancak tanrılar bilirdi.

Ben bilmek istemiyordum.

Yüzüm yanıyordu, Nyktos'tan uzaklaşmak için geri çekilirken platformun kenarına çarptım. Nyktos'un eli birkaç saniye havada kaldı, sonra parmakları içe doğru kıvrıldı. Kolunu indirirken ben de yüksek platforma döndüm. Devasa gölge taşı parçalarından yontulmuş büyüleyici güzellikteki tahtlara baktım. Sırt kısımları büyük, geniş kanatlar şeklinde yapılmıştı, kanatların ucu birbirine dokunarak iki tahtı birleştiriyordu. Nemli avuçlarımı kan lekeleriyle kaplı pantolonuma sildim.

"Sera'nın ne olduğunu başka kimsenin bilmediğinden ikiniz de emin misiniz?" diye sordu Nyktos.

"Baban dışında mı? Embris'in kehanetten haberi var" dedi Pellenaphe; Bilgelik, Sadakat ve Vazife Tanrısı'ndan bahsedildiğini duyunca kendimi topladım. Onlara döndüm. Bu benim için minik bir sinirsel çöküntü yaşarken kaçıramayacağım kadar önemliydi. "Kolis'in de. İkisi de bundan fazlasını biliyor."

Bütüm ölümlülerin –yakın zamana kadar benim de– Hayat İlkel ve Tanrılar Kralı sandığı İlkel Kolis'in adı geçince ether Nyktos'un gözlerinde tekrar çalkalanmaya başladı. Oysa Kolis *gerçek* Ölüm İlkeliydi. Tanrılar Haides Evi'ni çevreleyen Sur'a mihlayan oydu, sırf Nyktos'a yaşamın kolayca yok edilebileceğini hatırlatmak için... daha doğrusu ben öyle olduğunu varsayıyordum. Hem bu mantık-

lı bir varsayımdı. Aslında gerçek Hayat İlkeli Nyktos'un babasıydı; Kolis, Eythos'un kıvılcımlarını çalmıştı.

Penellaphe'nin sözünü ettiği kehaneti düşünürken titrememek için kendimi zorluyordum. Altın taçların çaresizliğiyle ilgili kısım, atam Kral Roderick ve tüm bunlara neden olan o anlaşmayla ilgili olabilirdi. Ama kehanetler sadece olasılıklardan ibaretti ve... "Sıçtığımanın kehanetlerinin hiçbir anlamı yok" diye mırıldandım yüksek sesle.

Penellaphe başını bana çevirip bir kaşını kaldırdı.

Yüzümü buruşturdum. "Özür dilerim. Öyle demek istemedim, ağzımdan kaçtı."

"Ne demek istemiştin merak ettim doğrusu" dedi Nyktos. Ona ters ters baktım. "Ama aynı fikirdeyim."

Onu bıçaklamak istiyormuşum gibi bakmayı kestim.

"Ne hissettiğini anlıyorum" dedi Penellaphe şaşkın bir ifadeyle. "Kehanetler muhatapları için bile genelde kafa karıştırıcı olabiliyor. Bazen de bir kehanetin sadece bir kısmı –başı ya da sonu– biri tarafından bilinirken ortası bir başkası tarafından bilinir ya da tam tersi olur. Ama hem Iliseeum'da hem de ölümlüler diyarında gerçekleşen kehanetler oldu. Kehanet Tanrılarının yok edilmesinden ve son kâhinlerin ölümünden bu yana buna tanık olmak zor."

"Kehanet Tanrıları mı?" Kâhinleri duymuştum, ben doğmadan çok önce yaşamış nadir rastlanan ölümlülerdi, tanrıları çağırmak zorunda kalmadan onlarla doğrudan iletişim kurabiliyorlardı.

"Onlar başkalarının göremediklerini, gerçekleri hem geçmişini hem de geleceği görebilen tanrıları" diye açıkladı Penellaphe. "Lotho Dağ'ında yaşar ve Embris'in Sarayı'na hizmet ederlerdi. Kâhinler onlarla konuşurdu, Arae'ler tarafından hoş karşılanan yegâne tanrılar onlardı."

"Hoş karşılanan yegâne tanrılar değillerdi" diye düzeltti Holland usulca.

Penellaphe'nin ânında kıpkırmızı olması dikkatimi çekti çünkü kesinlikle bir şeyler dönüyordu.

"Penellaphe'nin annesi Kehanet Tanrılarından biriydi" diye devam etti Holland. "Penellaphe'nin bir kehanet görebilmesinin

nedeni de buydu. Kadimlerin –ilk İlkeller’in gördüğü kehanetleri sadece o tanrılar ve kâhinler görebilirdi.”

“Annemin diğer yeteneklerini almamışım, gizli olanı ya da bilineni görme yeteneğini” diye ekledi Penellaphe. “Başka bir kehanet de görmedim.”

“Kolis’in hayat kıvılcımını çalarak yaptığı şeyin sonuçları çok geniş kapsamlı oldu. Yüzlerce tanrı âni enerji dalgasının içinde kayboldu” dedi Nyktos. “En büyük darbeyi Kehanet Tanrıları yedi. Hepsi yok oldu, bir daha kâhin olarak doğan bir ölümlü de olmadı.”

Penellaphe’nin yüzünü keder bürüdü. “Bununla birlikte Kadimlerin rüyalarında gördüğü ve yalnızca onların bilebileceği diğer kehanetler de kayboldu.”

“Rüya mı?” Kaşlarını kaldırdım.

“Kehanetler Kadimlerin gördüğü rüyalardır” dedi Penellaphe.

Dudaklarımı birbirine bastırdım. İlkellerin en eskileri olan Kadimlerin çoğu Arcadia’ya geçmişti. “Şey, kehanetlerin rüya olduğunu bilmiyordum.”

“Bu bilginin Sera’nın kehanetler hakkındaki fikirlerini değiştireceğini sanmıyorum” dedi Holland alaycı bir sesle.

Nyktos dalga geçer gibi güldü.

“Hayır, hiç sanmam.” Penellaphe gülümsedi ama gülümseyişi çabucak yok oldu. “Pek çok tanrı ve ölümlü tek bir kehanet ya da rüya görmeden, duymadan doğmuştur ama bunlar bir zamanlar çok daha yaygındı.”

“Peki senin gördüğün kehanet?” diye sordum. “Onu hangi Kadim’in rüyasında gördüğünü biliyor musun?”

Penellaphe başını iki yana salladı. “Kehanetin malum olduğu kişiler bunu bilemez.”

Eh, elbette bilemezlerdi. Ama Kadimler Arcadia’ya gireli yıllar olduğundan bunun bir önemi yoktu. “Kehanetler bir yana, Bele’i diriltirken Yükselmesine sebep oldum.” Bele bir İlkeler değildi, en azından teknik olarak. Kahverengi gözleri İlkellerinki gibi gümüş rengine dönmüştü ve buradaki, Gölgeler Diyarı’ndaki tanrılar Bele’in şimdi daha güçlü olacağına inanıyordu ama hiçbirinin

**Onun zaafî ol.
Onu kendine âşık et.
İşini bitir.
Nyktoş değil...**



**The New York Times en çok satanlar listesinde
altmışın üzerinde romanının yer almasıyla
kırılması güç bir rekorun sahibi olan
Jennifer L. Armentrout,
çok sevilen *Kan ve Kül* dünyasında geçen
Ten ve Ateş serisinin ikinci kitabıyla
okurlarını ateşliyor.**

**Sera'yı artık tek bir kişi kurtarabilir, o da hayatı boyunca
öldürmeyi planladığı kişidir.**

Sera'nın planı ortaya çıktı, Nyktoş'la aralarındaki güven sarsıldı. Artık kimse ona güvenmiyor, Sera'nın sahip olduğu tek şey vazifesi. Ancak Nyktoş'un bir planı var ve birlikte çalışırken aralarındaki ateşli tutku işleri zorlaştırıyor. Tattıkları zevkin ve benzersiz şehvetin anıları sirenlerin karşı konulamaz çağrısı gibi.

Sera formalite gereği konsort olmaktan daha fazlasını istediğini fark ettiği zaman, tehlike daha da büyüyecek. Nyktoş'un sevgisi olmadan Yükselişten sağ çıkması mümkün değil, ne var ki Nyktoş sevmekten aciz.

Zaman tükeniyor. Hem Sera hem de diyarlar için.

Çeviren: Seyhan Dönmez

